

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 8. Lata Censurum judicia Pontificis jussu recognita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1608.

§. VIII.

*Lata Censurum judicia Pontificis jussu
recognita.*

*Acta Con-
greg. 14 Se-
ptembr. 1608.
Hist Congr.
l. 3. c. 4.*

Hac Pontificis absentia adeo non Cen-
sorum solertia deseruit, ut potius
Papæ jussis exacte obtemperaturi ad
continuandos suos conventus una omnes
concurrerent, excepto Henrico Sylvio
Apostolico Ordinis Carmelitarum Vice-
rio Generali, cujus tamen vices Anto-
nius Bovius Carmelitani Collegii Re-
gens, postea ob insignia merita, & do-
ctrinam Melfitensis Antistes, jam die-
dum supplebat. Igitur Clemente Fer-
rariam profecto coram utroque Cardi-
nali Præsidente novi conventus sexta cu-
juslibet hebdomadæ feria usque ad vi-
gesimam secundam Novembris diem
habebantur, in quibus prima cura eo
abibat, ut priorum undecim Congrega-
tionum judicia maturius recognosce-
rentur, ac demum, si de censurarum
æquitate, & justitia constaret, confir-
marentur: tum vero unusquisque sigil-
latim privato scripto, seu suffragio de
Molinæ doctrina, necnon de Fratrum
Prædicatorum, & Jesuitarum apologiis,
& dissertationibus, ac denique de Hi-
spanorum Præsulum, & Doctorum cen-
suris sententias suas edixerunt, & qui-
dem ex Consultoribus Episcopis primus
Julius

Julius Sanctutius a Monte Filatrano Epi- Sæcul.XVI.
A.C.1598.
scopus Agathensis in variis Congregatio-
nibus novem scriptotenus suffragia da-
bat, in quorum septem Molinæ propo-
sitiones tanquam temerarias, erroneas,
& quasdam Pelagianas damnabat, in
duobus vero postremis Hispanorum Præ-
sulum, & Doctorum censuras, quibus
Molinæ doctrina pari iudicio damnaba-
tur, approbat, Complutensem vero, &
& Seguntinam, & Placentini Episcopi
censuras Molinianæ doctrinæ faventes
omnino rejiciebat. Alter Consultor Læ-
lius Landus Neritonensis Episcopus sex
scriptis suffragiis Molinæ doctrinam Pe-
lagianismi notat, septimo autem suffra-
gio Salmanticensem, & Mindonensem
censuram probat, rejicit tamen Com-
plutensem, Carthaginensem, Segovien-
sem, & Placentinam. Tertius Consul-
tor nomine Propertius Resta Cariatens-
is Præsul duodecim scriptis Molinæ
dogmata impugnat, gratiam vero ex se
efficacem tanquam dogma Catholicum
certa fide tenendum commendat, simul-
que Michaelis Solon, & Petri de Castro
censuras confirmat, in eo tamen illos
reprehendit, quod quæstionem de hac
gratia solius nominis esse quæstionem
judicaverint. Ex Theologis Censo-
ribus prior Franciscus Brusius Ordinis
S. Francisci quædam Molinæ dicta
de

Sæcul. XVI
A.C. 1598.

de causæ primæ influxu in sano sensu intelligi posse, in modo tamen loquendi Molinam esse castigandum censebat, ejusdem vero sententiam de gratia venefatili, & viribus liberi arbitrii in justificatione, necnon illius propositiones de scientia media, ut erroneas, falsas, & temerarias explodebat. Alter ex Theologis Joannes Baptista Plumbinus Ordinis sancti Augustini sex suffragiis doctrinam Molinæ declarat temerariam, blasphemam, erroneam, & hæresi proximam, ejusdem vero sententiam de Dei concursu velut erroneam, hæresim sapientem, piarum aurium offensivam, temerariam, & scandalosam reprobat, censuras autem antea sancitas, latasque adversus novas Molinæ defensorum objectiones comprobat. Gregorius Nunnus ejusdem Ordinis Theologus septemdecim suffragiis doctrinam Molinæ iisdem censuris notat, censuramque Salmanticensem, Mindonensem, Carthaginensem, necnon censuram Michaelis Solon, & Doctoris Sierræ commendat, sententiam autem Placentini Episcopi, necnon duorum Doctorum Facultatis Seguntinæ penitus rejicit, aliorum vero judicia partim reprobat, partim confirmat: insuper Ludovicus de Creil Doctor Sorbonicus undecim suis suffragiis testabatur, quod primo intuitu Molinæ do-

doctrinam duntaxat in procedendi, ac probandi modo peccare existimarit, re autem maturius ponderata eandem esse temerariam, scandalosam, & Pelagianis faventem repererit: porro agens de Bannesii doctrina affirmabat, eam quidem esse veram, ex œconomia tamen ob circumstantias temporum ad evitandam simplicium hominum offensionem, publice non esse prædicandam: denique ex Hispanorum Episcoporum censuris quasdam approbat, nonnullas rejicit. Henricus Sylvius Ordinis Carmelitarum, etsi tum non interfuerit, antea tamen sua suffragia Notario tradiderat, in quibus Molinæ opiniones ut probabiles, aut saltem ab erroris nota immunes judicat, quatenus tamen is prædefinitionem veluti SS. Augustino, & Thomæ contrariam asserit, eum a temeritatis, & arrogantiae nota haud excusandum censet. Præterea Jacobus le Bossu Ordinis Sancti Benedicti Molinæ scripta temeritatis, impudentiæ, erroris, atque hæresis accusat, & convincit. Demum solus Antonius Bovius Ordinis Carmelitarum Theologus, qui olim Jesuitarum Societati adscriptus erat, cunctas Molinæ propositiones ab errore vindicabat, aut eas saltem ut probabiles sustineri posse censebat: hujus tamen Censoris judicium a Cardinali Madruccio

Sæcul. XVI.
A.C. 1598.

Hist. Controv. de Aux.
l. 3. c. 2.
fol. 201.

Sæcul. XVI. drutio solide fuisse confutatum refertur.
A.C. 1598. Nihilominus P. Livinus Meyer Jesuita
 in sua historia de auxiliis solum hunc
 Carmelitam Molinæ causæ patrocinan-
 tem commendat, Asculanum vero,
 Alexandrinum Cardinales, reliquosque
 omnes Censores aut adversæ partis fa-
 vore, aut privati commodi studio obce-
 catos, vel omnino Theologicarum re-
 rum ignorantia laborantes redarguit
 ac tanquam de fide suspectos Cen-
 sores rejicit. Ceterum absoluto non
 hoc examine præcipue circa Episcopo-
 rum Hispanorum, & Theologorum cen-
 suras, nec non utriusque partis Apo-
 logias facto, tandem die vigesima se-
 cunda Novembris hoc anno Nunnio Co-
 ronello, qui huic Censuræ Collegio a-
 secretis erat, perscribendæ censuræ
 cura fuit demandata, hic autem de hu-
 jus examinis exitu hæc retulit: *ut ma-
 turius expenderetur, an prædicta princi-
 cipia (Molinæ) vel propositiones ad illa
 redactæ, vindicari possent a nota erroris,
 voluit sanctissimus Pontifex, ut Consulto-
 res examinarent Apologiam Patrum Præ-
 dicatorum in Hispania contra decem præ-
 cipuas propositiones Molinæ, necnon ear-
 um defensiones productas a Patribus So-
 cietatis: censuit autem Congregatio doctri-
 nam Patrum Prædicatorum esse sanam, &
 catholicam, propositiones vero Molinæ non
 æque*

æque vendicari a nota erroris per rationes productas a defensoribus suis, ad quas plene responsum fuit. Expensis deinde Episcoporum, & Universitatum scriptis, quæ Romam misit supremus Hispaniæ Inquisitor ad Sedem Apostolicam, apparuit ex pluribus illorum, iudicium Congregationis non rigorosum, sed mitissimum fuisse, atque adeo persistendum in censura, prout in Actis.

Sæcul. XVI.
A.C. 1598.

§. IX.

Verviniense colloquium de pace inter Hispaniæ, & Franciæ Reges faciendum.

Interea Alexander Medicæus Florentinus Cardinalis a summo Pontifice ante biennium Legatus in Franciam decretus continuato studio pacis negotium promovere satagebat, tam prospero conatus sui successu, ut ad Januarium mensem inter Hispaniæ, & Franciæ Regum Oratores colloquium Vervini in Veromanduis, quod Gallicæ ditionis oppidum est, colloquium haberetur: præstituta igitur die Pontificis nomine eo convenerunt præfatus Cardinalis, nec non Franciscus Gonzaga Episcopus Mantuanus, & Bonaventura de Calatagirona Generalis Minister Ordinis sancti Francisci: Henricus vero Franciæ Rex

Thuan. l. 120
Daniel Hist.
de France
tom. 10.
Spond. hoc
anno n. 2.

eo